

[Tredje næstformand]

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.28

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 3:

Forslag til folketingsbeslutning om en kommunal iværksætterpolitik.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Fremsat 3/10 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Stetter):

Det fremsatte forslag til folketingsbeslutning er næsten identisk med det forslag, der blev fremsat den 8. februar 1984 af socialistisk folkeparti.

Jeg er fortsat enig med forslagsstillerne i, at det er i samfundets interesse, at der skabes så gode vilkår som muligt for iværksættere, der ønsker at etablere en ny virksomhed, eller som måske allerede har etableret sig.

Jeg kan i denne forbindelse henvise til de bemærkninger, der blev fremsat, da vi drøftede forslaget før sommerferien, hvor jeg nærmere omtalte de initiativer, der allerede er taget for at lette vilkårene for nyetablerede virksomheder.

Jeg må dog fortsat understrege vigtigheden af, at sådanne foranstaltninger administreres i indbyrdes sammenhæng og i overensstemmelse med de principper, der ligger til grund for den erhvervs politik, der i øvrigt føres af regeringen og folketingsrådet. Det er ikke regeringens politik at indføre nye erhvervsstøtteordninger til direkte finansiering af de enkelte virksomheder. Det er regeringens politik at

lette finansieringsvilkårene på det almindelige kapitalmarked gennem en generel økonomisk politik, der sikrer et rigeligt udbud af risikovillig kapital.

Det er endnu mindre regeringens politik at medvirke til, at nye støtteforanstaltninger iværksættes i kommunal regi. Det vil indebære alvorlig risiko for overbudspolitik og indbyrdes konkurrence mellem kommunerne om placeringen af arbejdspladser. Risikoen for konkurrenceforvridende initiativer er nærliggende, og det samme gælder risikoen for, at der vil vokse et nyt kommunalt støttebureaukrati op, idet den fornødne sagskundskab til en forsvarlig administration af offentlig erhvervsstøtte ikke i dag findes i kommunerne.

Jeg har bemærket, at forslaget om kommunale indskud af egenkapital i virksomhederne ikke er medtaget i det nye forslag, som alene synes at vedrøre oprettelse af iværksættercentre. På den anden side opereres der i bemærkningerne til forslaget stadig med oprettelsen af en statslig fond, der skal udlåne de nødvendige midler til kommunerne.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at de penge, vi efterhånden kan spare ved, at statens udgifter til de store, rentelette låneordninger, herunder K-låneordningen, falder, bør kunne anvendes til mere udviklingsfremmende formål og bl.a. også være med til at skabe de bedst mulige vilkår for dem, der vil sætte ny virksomhed i gang. Det er den omprioriteringsproces, regeringen er i fuld gang med. De statsmidler, der kan sættes ind på at lette vilkårene for iværksættere, bør helt naturligt kanaliseres gennem de ordninger, vi allerede betjener os af med dette formål for øje.

Jeg redegjorde nærmere for disse ordninger ved førstebehandlingen af det tidligere forslag i februar i år, og der har i øvrigt været almindelig tilfredshed med denne politik i håndværkets og den mindre industris egne organisationer.

Jeg må lægge stor vægt på, at man i kommunerne fører en aktiv iværksætterpolitik gennem den lange række af foranstaltninger, som hører til kommunernes naturlige opgavefelt. Det gælder først og fremmest hele det brede infrastrukturområde: skolevæsen, transportvæsen og anlægsinvesteringer, f.eks. i forbindelse med udlægning af egnede industriarealer. Det gælder også den kommunale